

Z Á B Ě R

č. 8

Orlický Pětitratlon

listopad 2016

7. oddíl Štíky HK

<http://stikyhk.skauting.cz/>

Naše osmé číslo nachází největší inspiraci v námi organizovaném závodě Orlický Pětitratlon. Zážitky z něj byly velmi „osvěžující“ nebo poukázaly na správné skautské chování. Někdy je lepší se na závodech „osvěžujícím“ zážitkům vyhnout, jelikož na trati dokážou zdržet a důležitá je každá sekunda. Příčinou takového zdržení může být například nesprávné nastoupení do kánoe, čehož je dobré se vyvarovat. Oslovila jsem tedy naši dobrou kamarádku Bertu Doubkovou, která mi na zakázku nakreslila několik situací. Některé z nich se u nás opravdu vyskytují a bude super, když se zlepšíme. Na to hned navazuje druhá soutěž časopisu Záběr o nejlepší ilustraci správného nastoupení. Zúčastnit se může kterýkoliv čtenář.

Přišel nám dopis z Anglie od paní Bájové. V duchu zdejší atmosféry a anglické klávesnice bez háčků a čárek nám paní Bájová vylíčí několik vtipných historek.

Marta, šéfredaktorka časopisu Záběr
(marticka.lev@gmail.com)

Můžete nám psát do redakce.

Betlémské světlo a Opočenský jogurt

Chutnají vám jogurty? Rádi si koupíte občas nějaký lepší bez škrobu a barviv? Vyzkoušejte Opočenský a hlavně – nevyhazujte skleničku!

Hezky ji umyjte, odstraňte nálepku a uložte. Víčko si můžete schovat na výtvarku, to nepotřebujeme. V pravý čas přijde pokyn přinést skleničky do klubovny. Budeme z nich vyrábět svíčky na Betlémské světlo.

Renča

Brigády na Štičí klubovně

Dobrovolníky prosíme o nahlášení se Renče na email. **DĚKUJEME!** (👤 již máme, 🧑 ještě potřebujeme)

Datum	Co	Kolik brigádníků
19.11.	kopání, betonování	👤 👤 👤
2.12. (od 12:00, i později)	sundání staré střechy	👤 👤 🧑 🧑 🧑 🧑 🧑 🧑
3.- 4.12.	nová střešní krytina	👤 🧑 🧑 🧑 🧑

V říjnu se opět uskutečnily závody na naší loděnici.

Orlický Pětitraton

Letos se pořádal již několikátý ročník závodu Orlický Pětitraton. Tento závod je pořádán naším oddílem, přímo u nás na loděnici. Na tyto závody se sjíždějí skauti z celých východních Čech. Na start se dostavilo celkem 20 posádek ze sedmi různých měst, aby si zazavodily nejen v ježdění na lodích ale i v několika dalších disciplínách.

Jak závod probíhá? Závod se skládá ze dvou částí. Jedna z nich zahrnuje jízdu na kánoi, při které se na vyznačených místech mění háčci, ale kormidelník zůstává stále stejný. Tato část

stejně tak jako i část druhá se jede na čas, oba získané časy se nakonec sčítají. Druhá fáze závodu je jízda na pramici kombinovaná se zastávkami na nejrůznějších stanovištích. Tam se můžete setkat s lezením po provazovém žebříku, přelézáním provazové lávky, přenášením pramice a novinkou letošního ročníku byla tajná disciplína, kterou bylo

Je důležité vědět, kdy smích hřeje a kdy ubližuje.

Jak se nikdo nesmál

Na letošním Pětitratonu se sešlo na dvacet posádek z různých měst. Viděli jsme pěkné sportovní výkony i výkony nadšených

navlékání korálků. Myslíte si, že je to lehké? Ani ne.

Celou tuto akci již druhým rokem organizují Narvalové. Tento ročník stejně jako všechny minulé by se neobešel bez pomoci ochotných rodičů, kteří byli na stanovištích, dohlíželi na závodníky a pomáhali s přípravou. Rodičům tímto moc děkujeme.

Posádka Dream Team střediska Jablonec nad Nisou letos zajela závod na pramicích v rekordním čase 22 minut a 8 sekund a tak se stala pro letošní ročník nejrychlejší pramicí. Tato posádka byla dokonce nejrychlejší i na kánoi a to s časem 10 minut a 1 sekunda.

I nám se na Orlickém Pětitratonu dařilo. V kategorii žabiček jsme ukořistili první a třetí místo. Naše vlčata se umístila na druhém a třetím místě. Skauti i skautky si odnesli pohár za výhru a naše open si vybojovalo krásné druhé místo.

Ségra

začátečnicků. Na lanové lávce byly někdy přehlídkou možností a pružnosti našich těl. Padalo se z lávky, Kosatky padaly dokonce z kánoe do temných hlubin pod plyňákem. Důvodů k smíchu a k vzájemnému hecování bylo více než dost. Pády do bahna, vody, různá elegantní zakopnutí či skoky

odměňujeme většinou hlučným smíchem s nepatrnou dávkou přátelské škodolibosti. Výjimečné případy jsou dokonce odměněny body 1-5 na stupnici škodolibosti.

Ovšem letos se stala zajímavá věc. Závod se chýlil ke konci, pramice pomalu dojížděly a byl čas lodě uklízet. Krab na kormidle prázdné Krávy najel do přístaviště. Na břehu stál Krtek, již vzorně připraven na nástup, tedy v kroji, kalhotách a čepičce. Chtěl Krabovi pomoci a Krávu u břehu chytit, ale kluzká prkna v přístavišti nebo bahno nebo kdovíco to bylo, podrazilo Krtkovi nohy a ten se naprosto nepředstavitelným způsobem překlopil po hlavě do mělkého přístaviště plného bahna a spadaneho listí. Aby toho nebylo málo, nakonec se skutálel pod příď pramice celý, takže ani boty nezůstaly suché.

Kolem stálo alespoň sedm Štik, možná i jiných závodníků. Neozvalo se však nic. Obvykle by smích nebral konce, ale teď - nic. Stála jsem tam také a byla jsem moc ráda, že se ozvalo nic a po chvíli „Dobrý, Krtku?“ Byla jsem moc ráda, že všichni vycítili, že smích by tentokrát byl velmi krutý a syrově škodolibý. Že si všichni stihli představit, jak je asi příjemné zapíchnout se v kroji do bahna, jak trapné je vylézt v mokřem kroji a botách a špinavé čepičce a nakonec jít na nástup v teplákách. A to všechno jen proto, že jsem chtěl někomu pomoci.

Dopadlo to ale dobře. Ochotné ruce Krtka svlékly z kroje a jiné ochotné ruce, a to nejen hradecké, ale i jablonecké a chlumecké, držely všechny součásti kroje nad ohněm a tak stalo se to, že za půl hodiny bylo vše suché a Krtek šel na nástup jakoby nic.

Děkuji vám, přátelé a chválím za takové chvíle a činy. Je důležité vědět, kdy smích hřeje a kdy ubližuje.

Renča

Všem Štikám přišel dopis z Anglie

Dopis z Anglie 16. října

Mili pratele,

Predem se omlouvam vsem, kteri se zdrahaji byt zarazeni do teto kategorie, ale my to tak proste citime.

Rada bych vam vsem napsala a oslovila kazdeho zvlast, ale nastesti vas je moc.

Tusila jsem, ze to tentokrat nebude jednoduche. Problem jsem mela uz na letisti,

kdy pasovy urednik chtel opet rodne listy deti pro povoleni vycestovani ze zeme – asi si vsiml, ze jsem Bajy pred pasovkou nakopla. Vahala jsem, jestli se mu sverit, ze rodne listy nemuzu uz tri mesice nikde najit. Tak sly deti k vyslechu. Vratily mi vsechny tri i s nasi plysovou kockou, o ktere Berenika urednikum tvrdila, ze je to moje vnucka. Je zrejme, ze se jednalo o krucialni informaci a moje podoba s umolousanym plysakem rozhodla v nas prospech. Pokud se urednici po rozhovoru s mymi detmi museli opit, prohlasuji, ze se za to necitim byt zodpovedna.

Jsmo opet v UK, navrat mi ozivuje vzpominku na nas prvni prijezd pred 4 lety. O dome do ktereho jsme se v lete prestehovali se da rici, ze je zevnitř hezky vymalovany. Na zahrade je novy travnik, který se kazde poledne sam zaliva. Když to vodotrysk v prostred travy rozjel poprve, vrhla jsem se k nemu, protoze jsem myslela, ze nam praskla nejaka trubka. V kazdem pokoji jsou kominy krabic, ze kterych vykukují same nepotrebne veci. Ty, bez kterych se neobejdu, jsou velmi pravdepodobne pečlive schovany na mistech, která jsou tajna. V krabici s bonbony jsem objevila 50 liber, mezi prodluzovackami plavecke cepice a v nocnim stolku skrabku na brambory. Na nic se neptam, nic neresim a nikoho neobvinuju. Ze sveho obleceni nosim poram jen to ve kterem jsem prijela, jine tu prostě není. Vzhledem k tomu, ze v moji skrini truni pytel s vyrazenymi vecmi, mam vazne podezreni, ze doslo k drobne zamene, a ze už si v mych kouscích vyslapují jini.

Prvni den skoly si na nas po vyučovani pockala Benova tridni ucitelka, která je nova. Ukazala Honzovi nejaky papir a dlouze diskutovali, Honza se usmival ponekud krecovite, pak se i trochu potil, pak se rozhlizel po nekome, kdo by se do diskuse zapojil. Pote mi sdělil, ze dnesnim ukolem pro deti bylo popsát svuj pokojicek. Nas Ben se velkoryse sveril, ze nyní zijeme v dome, ve kterem není zadny nabytek, spime na zemi, hracky ma v krabicich a jidlo davame za okno, protoze nemame lednicku. Pani ucitelku to lehce sokovalo. A protoze je puvodem z Pakistanu a cast detstvi stravila v uprchlickem tabore, chtela situaci okamzite resit. Ve finale ji Honza zpacifikoval pomoci reditele skoly, který byl drive nasim sousedem, a proto se za nas v jejich ocich zarucil. S Benem cestou ze skoly dlouze diskutovali o Pravde.

Pokud se divite, proc jsem se nezapojila do diskuse a nebrasila nas zivotni standard, tak duvodem byla moje rozjeta migrena, na kterou

jsem to rano nemohla najít zadny ucinny lek. Nikdo nechtel oslovovat nekoho, kdo si drzi obema rukama hlavu, zavira oci a není schopen artikulovat.

Seznamujeme se se sousedy. Ti zleva jsou oba lekari a mají ctyři deti. To je ale vyhra v loterii! Deti se jmenuji se Yusuf, Abdul, Mohamed a Salma, otec je Nasr ma dlouhou bradku a bile saty až na zem, maminka ma mile oci – vice se o ni pro její cerny tradicni odev neda rict. Neco mi rika, ze vyhra bude v zapornych cislech, pokud bleskurychle nenastudují nekolik pasazi z koranu.

Ostatni sousede se kterymi jsem se zatím seznamila jsou – petiprocentni hosi odnaproti, kterou vetsinova populace nezajima a dvojice cerstve v duchodu plna elanu a casu si povídat o cemkoli. Nemusim zainteresovanym psát, ze jakmile se objeví Honza nebo Baja, vybihaji pred dum s vidinou příjemne straveného odpoledne ci vecera na cerstvem vzduchu. Honza vsem slibil velkou seznamovací party – pevne doufam, ze s mou socialni fobii to padne na den, kdy tady nebudu.

Deti už se zase zabehly a rozjely se ve svych aktivitach, to ze ja to nestiham, vidi jako projev me nastupující senility. Za osvezující novinku vsechny tři povazují prave zavedenou vyuku mandarinstiny (2-3 hodiny tydne). Je zvlastni ze se Honza v tomto jazyce vubec nechytá. Pokud by nekdo vedel o nejakem rodilem mandarinvovi z Byste ci okoli k soukromym detskym lekcim (bohate staci skolni mandarinstina – nic sloziteho), dejte mi vedet.

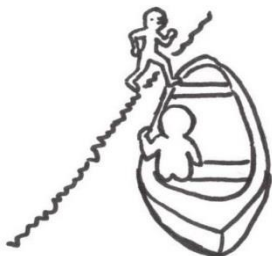
Mame se krasne. Myslime na Vas a vsechny Vas zdravime.

Vera, Honza, Baja, Ben, Berca a jedna takova plysova kocka.

Už se nám několikrát stalo, že jsme špatně nastoupili do lodi, což nemělo dobré následky. Každý rok se na Orlickém Pětitratlonu cvakla minimálně jedna posádka méně zkušených i zkušených posádek. Ze zbrklosti pak na závodech skočíme do lodi, bez toho abychom si položili otázku...

Jak správně nastupovat do kánoe?

1.

2.

3.

Nejčastější chyby bývá, že háček nastoupí na stejnou stranu jako kormidelník. Kánoe je vratká loď a převážení jedné strany vyústí k osvěžujícímu cvaknutí.

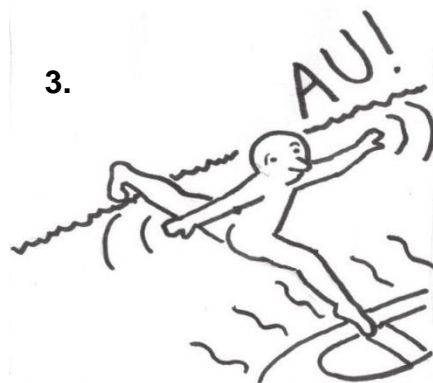
1.

2.

3.

Podržte si kánoi a nenechte si ji podjet pod nohama. Při neopatrnosti výsledek příjemný nebude!

1.

2.

Prosím vás, promyslete si svůj vstup do lodi. Žádné skoky ani jiné bejkárky. Chovejme se k lodím s úctou.

Doufám, že už podobnými způsoby nastupovat nebudete. Asi jste ale postřehli, že jsme si nezodpověděli otázku, jak se nastupuje správně. **PROTO VYHLAŠUJEME SOUTĚŽ O NEJLEPŠÍ ILUSTRACI SPRÁVNÉHO ŘEŠENÍ!** Neostýchejte se posílat vaše tipy do 2. prosince na můj email uvedený pod slovem šéfredaktorky. Těšíme se na Vaše výtvořky a výherce čeká sladká odměna, o kterou se Zulu postará.

Ilustrace: Berta Doubková
Text a grafické zpracování: Marta